

Élő Víz

Ha te kérnéd őt, ő élő vizet adna neked. (Jn 4,10)

2013. április 14.
Húsvét 3. vasárnapja

Nem adom fel

Egy ismerősöm mesélte, hogy pár évvel ezelőtt, még kispap korában ő is részt vett Rómában a minden évben megrendezésre kerülő városi maraton-futáson.

42 km, több mint 10 ezer résztvevő, a jobbknak kb. 2 óra futás, a lassabbnak akár a háromszorosa. Hónapokkal korábban ő is rendszeresen edzett, készült a hatalmas feladatra, de csak a verseny napján találkozott először a teljes távval. Az első kilométereket, amikor még sokan együtt voltak, egészen jól bírta, aztán amikor már többen előbbre jártak, mások pedig lemaradtak és neki egyedül, a saját tempójában kellett futnia, lassan egyre jobban elfáradt. Bár egyre inkább közeledett a célhoz, annak elérését mégis egyre távolabbi érezte. A 25 km-es táblát elhagyva hirtelen teljesen kimerült és úgy érezte, hogy egyetlen lépést sem tud tovább tenni. Szomorúan nézte a mellette továbbfutókat, miközben arra gondolt, hogy kudarcot vallott, hiábavaló volt a próbálkozása. Nagyon erőltetve próbált még tovább menni, s amikor már-már azt érezte, hogy az ő számára mindennek vége, pár méter után megáll és fel-

adja a versenyt, az út mellett a fák árnyékában megpillantott egy keresztet. Ebben a pillanatban azt érezte, mintha villámcsapás érné, s mintha a kereszten függő Krisztus bátorítaná: „Én sem adtam fel a kereszttúton, hanem az emberek iránti szeretet erő adott, hogy végigvigyem a keresztem. Fuss tovább!” Ez a váratlan élmény, ez a váratlan találkozás új erőt adott neki. Szinte úgy kezdett újra futni, mintha csak most indult volna, és sikeresen teljesítette a 42 km-es távolságot.

Új hivatás

Sokszor vagyunk úgy az életben, ahogy elfáradunk, kimerülünk, eredménytelennek tartjuk munkánkat vagy céltalannak látjuk életünket. És akkor hirtelen egy élmény megváltoztat mindent, új erőre kapunk, mintha újrakezdődne életünk.

Mi is átéltünk már hasonlót, ahogyan az apostolok is, akikről a mai evangéliumban hallottunk, s akik Jézus kereszthalála után csalódottan visszatérnek megszokott életformájukhoz. Az apostolok ott szeretnék folytatni munkájukat és mindennapi életüket, ahol meghívásuk előtt abba hagyták. Péter és a többiek újra halászni kezdenek, mint régen, amikor még nem ismerték Jézust. Visszatérnek korábbi életükhöz, mert úgy gondolják, hogy Jézus halálával a három esztendeig tartó tanítványi élet véget ért. Csalódottságukat és elkeseredettségüket csak fokozza, hogy saját mesteriségükben sem érnek el sikert, hiszen egyetlen halat sem tudnak fogni. És ekkor a feltámadt Jézussal való találkozás megváltoztatja életüket, felismerik új hivatásukat. A csodálatos halfogáskor megértik, hogy Jézus nem csupán pár évre változtatta meg életüket, hanem örökre. Meghívásuk azt jelenti, hogy ezentúl az emberhalászat nemes munkája lesz a hivatásuk, amelyet Mesterük bíz rájuk. Ez a találkozás egy új kezdetet jelent számukra.

Jézus nem erőszakosan, hanem nagyon tapintatosan, igazi pedagógiai érzékkel vezeti el az apostolokat hivatásuk felismerésére, miközben rávilágít arra is, hogy a fáradtságos munka övele válik eredményessé.

Új feladat, új élet

Feltámadt Urunk, Jézus Krisztus! A veled való találkozás egykor megerősítette az apostolokat a szeretetben. Új hit és új remény ébredt bennük. Új erőre gyulladtak a te szeretetedtől, majd pedig Pünkösdkor megkapták a Szentlélek ajándékát, hogy erős lélekkel végezzék az evangélium hirdetését és az emberhalászatot.

Új élet kezdődik számomra is. Adj nekem erőt ahhoz, hogy végigfussam pályámat, és teljesítsem azt a feladatot, amelyet rám bízol, hogy tanúságot tegyek az evangélium igazságáról a reményvesztett embereknek.

Hiszek, Uram, erősítsd bennünk a hitet!

Húsvét 3. vasárnapja	Hétfő	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Húsvét 4. vasárnapja
ApCsel 5,27-32.40-41 Jel 5,11-14 Jn 21,1-19	ApCsel 6,8-15 Jn 6,22-29	ApCsel 7,51-8,1a Jn 6,30-35	ApCsel 8,1b-8 Jn 6,35-40	ApCsel 8,26-40 Jn 6,44-51	ApCsel 9,1-20 Jn 6,52-59	ApCsel 9,31-42 Jn 6,60-69	ApCsel 13,14.43-52 Jel 7,9.14b-17 Jn 10,27-30